

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 44.

Anden Session.

17de Møde.

Fredagen den 1ste November.

(Fortsat).

Indenrigsministeren (fortsat): Jeg

har forøvrigt vel vogtet mig, for at udtale mig mod en Decentralisation, ingenlunde fordi jeg troer, at der heri Landet er en med de Farer, som den ærede Taler har paapeget, at der var paa et andet Sted, beslægtet Fare paa Færde, som skulde drive os til en Decentralisation, men jeg erkjender fuldkommen vel, at der kan vindes saare Meget ved at overdrage en stor Deel af de Forretninger, som hidtil have ligget i den saakaldte Embedsstands Hænder, til andre Kræfter, naar man kan erholde dem, og saaledes som de succesfuld kunne udvikle sig i Kommunen. Jeg troer ikke, at der var Nogetsomhelst i min Tale, som var rettet imod Decentralisationsprincippet. Den ærede Taler har sagt, at det var vanskeliggere at overbevise en Mand end at skrive et Lovforslag; ja det vil jeg unegtelig troe, at der er Noget, som antage, at det er meget let at skrive et Lovforslag selv om en meget vanskelig Gjenstand, og skjøndt jeg nu er færdig med at skrive flere Lovforslag om de Forhold, som der nu er Spørgsmaal om, saa troer jeg dog, at det er et meget vanskeliggere Arbejde at overbevise alle dem, der bør overbevises, om et Lovforslags sande Værdie, end at skrive det; men derfor kan jeg dog just ikke indrømme, at Lovforslagets egen Affattelse skulde være en let Ting, thi, naar det skulde være saaledes, at det kunde overbevise Andre, troer jeg, at man endnu bør blive staaende ved det, som jeg udtalte, at det er bedre at ile med Lempe end at overvile sig. Den ærede Taler har henvisst til de Spørgsmaal, som kunde opfastes med Hensyn til Kommunefogdens Stilling, og har fun-

det, at den var meget stemmende med en Embedsmands Stilling overhovedet eller specielt med den ministerielle Stilling, som han sigtede til; jeg maa dog tilstaae, at jeg finder, at der er en meget væsentlig Forskel mellem en Embedsmand overhovedet og en Kommunefoged, som bliver udskrevet til denne Tjeneste — det paahviler ham som en Pligt, at overtage dette Hverv. Det hedder, at Kommunalfestypelsen er overdraget til ham, han maa altsaa have det nærmeste Ansvar derfor; men imidlertid kan en anden Autoritet, som er tilstede der paa Stedet, til ethvertsomhelst Dieblik tage en Andeel af denne Kommunalfestypelse til sig, og fatte en Beslutning, afvigende fra den, Kommunefogden har taget, og han kan ikke derfor blive af med sin Bestilling, thi den paahviler ham til Aarets Udgang; det er først, naar han har været det i et Aar, at han kan blive fri derfor det næste Aar.

Jeg troer, at man kan bringe Folk til Meget, og jeg troer, at der var adskillige Betragtninger, som den ærede Taler anstillede, og som jeg ikke vil gjentage, men som jeg dog fandt, berørte Midler, der ere overordentlig stærke; men, hvilke Midler man end vil anvende, om man end vil anvende aldrig saa stærke, saa kan man ikke formaae en Mand af Charakter, og navnlig kan man ikke formaae en Minister til at handle imod, hvad han efter sin Overbeviisning anseer for Rigtigt. Det kan man ikke gjøre, thi derved vilde han svigte den første Pligt, som paaligger ham, og i saa Henseende staaer han i en ganske anden Stilling end efter det Begreb, man her har opstillet; thi han skal aldrig gennemføre Noget, han skal ikke love at gennemføre Noget, og han skal i det Hele taget aldrig indlade sig i nogen Retning, uden at han selv med sin fulde Overbeviisning veed, at det er rigtigt, — ellers vilde han